

ఖరీదైన మనీషి

రచన :
శ్రీమతి రాజేశ్వరిరాణి.

భక్తున తెల్లవారవగానే తుళసమ్మ రాత్రి అద్దె ఇంటి చుట్టూ చూడడానికి వీలేకపోయిందని చుట్టూరా పరీక్షగా చూస్తూ నిలుచుంది. ఇరుగుపొరుగు ఎలాంటి వాళ్ళో ఇంకా తెలియదు. అంతా మిద్దె ఇళ్ళలాగేవున్నది. చూడడానికి కాస్త సభ్యత, సంస్కారంగలవాళ్ళలా వుంటారు. అంతవరకూ నయం! పుణ్యం అనుకుంటూ ఆమె లోని కొచ్చెసరికి వారి స్నానం చేసి ఎదురయ్యాడు.

“ఏమిటమ్మ నయం, పుణ్యం అంటున్నావు... ఈ లాకాలిటి నీకు నచ్చుతుందిలే... అంతా ఖరీదైన మనుష్యులే!” అన్నాడు నవ్వుతూ.

“దాబాలు, అవీ బాగున్నాయిరా వారీ... స్వర్గం కాకపోయినా నరకం కాకుంటే చాలు” అన్నది తుళసమ్మ నిట్టూర్చి. అంతకు క్రితం వుండిన అద్దెఇల్లు... ఇరుగు పొరుగుల విచిత్ర మనస్తత్వానికి తట్టుకోలేక తుళసమ్మ అల్లలాడి పోయింది. తల్లియూతన, బాధ చూడలేకుండా వారి కొంచెం అద్దె ఎక్కువయినా మంచి ఇల్లు చూసాడు.

అమ్మా! రాధను లేపకూడదూ? అన్ని పని నువ్వే చేస్తున్నావు అన్నాడు వారి తలదువ్వుకుంటూ! లేస్తుంది లేరా రాత్రంతా సాయాస్థు న్నది కదా... అంటూ కాఫీ తెచ్చి ఇచ్చింది. “అబ్బాయి ఈ రోజుకు టిఫెన్ హోటల్లో చేసేయ్, పెందరాళె మడికట్టుకుని వంట చేస్తాను” అన్నది తుళసమ్మ.

“సరేలేకాని, వీధిలో కూరా, అవి వస్తుంది తీసుకోండి డేవుడి అల్మారాలో పదిదూపాయలుంది” అన్నాడు పేంటు వేసుకుంటూ వారి. ఈలోగా రాధ లేచి మోహం కడుక్కుని కాఫీ కప్పుతెచ్చి కూచుంది.

అన్నాయి “వచ్చేటప్పుడు మంచి పత్రికలుంటే పట్టుకురా” అన్నది గారాబంగా. సరేలేకాని... అమ్మకు సహాయం చెయ్యి, ఆస్తమానం పత్రికల తోనే నీకు సరిపోతోంది అన్నాడు వారి కొంచెం కోపంగా. “అబ్బా! ఏం సహాయం చేయాలి, ఏ పదింటికి వంట

వార్పు చేయాలి, వున్నది ముగ్గురు” అన్నది గోమూగా రాధ.

“ముగ్గురికి చేయడం ముందు నేర్చుకో తల్లీ... తర్వాత ముప్పై ఇంటికి నువ్వే చేయగలవు” అంటూ వెళ్ళి పోయాడు వారి. ఎందుకే మాటకు మాట ఇస్తావు? వాడేమనుకుంటాడు! అమ్మయ్య... ఇన్నాళ్ళకు ఇల్లు కుదిరింది అన్నది తుళసమ్మ.

ఎక్కడ కుదిరిందమ్మా... రాత్రేగదా వచ్చాము, ఇంకా ఇరుగుపొరుగుల వ్యవహారం ఇంకా తెసులేదు... అదిగో అమ్మా ఒకాయన ఇతే వస్తున్నాడు... ఎవరో ఏమో! అన్నది రాధ తొంగిచూచి. తుళసమ్మ కొంచెం ఆసక్తితో కిటికీ నుండి చూచింది సగం నెరసీ-నెరవని తలతో వస్తున్నాడు ఒకాయన. తుళసమ్మ పమిటి సర్దుకొన్నది. రాధా లోనికిరా అన్నది కంగారుగా. ఇంకా తలుపువేయలేదు వారి అప్పుడే ఆఫీసుకు వెళ్ళాడు కాబట్టి. “ఎవరండీ!... ఎవరింట్లో” అంటూ ఆయన ఏకానికి లోనికొచ్చాడు, ఎవరు? అని తుళసమ్మ చిన్నగా అడిగింది.

“నమస్కారం! నాపేరు పరమేశ్వరం. రిటైరు తానీల్దారుని కొత్తగా ఎవరో వచ్చారంటే మా అవిడ పరిచయం చేసుకుని రమ్మంది. “మా అవిడ కూడ వస్తుందిలే! అన్నట్లు బ్రాహ్మణులా? ఎక్కడనుంచి వచ్చారు? ఏం పని మీ అబ్బాయికి?” అంటూ పరమేశ్వరం అక్కడున్న కర్చీనలంకరించాడు, చనువుగా.

నమస్కారం అన్నయ్యగాదూ! బ్రాహ్మణులమే! రాజాచారి వీధి నుండి ఇక్కడికి మార్పాము మఖాము. అబ్బాయికి కలెక్టరాఫీసులో పని అంటూ తుళసమ్మ అంటుండగ నే... పరమేశ్వరం మోహం ఆసహ్యాంగా పెట్టి, ఇక చెప్పొద్దు చెల్లెమ్మగాదూ! ఆ రాజాచారి వీధిని గురించి నాకు బాగా తెలుసు, అసలు పెద్ద మనుష్యులు వుండేందుకు వీలులేని పెద్దవ వీధి. మీరు మంచి పని చేస్తారు. అసలు ఈ కాలనీలో అందరూ పెద్దమనుష్యులే, మంచివాళ్ళు కూడాను. మా వీధిగురించి, మా గురించి మేము చెప్పుకోవడంలో ఏమీ వింతలేదనుకోండి. మాకు

ఇరుగుపొరుగు వారు మంచివాళ్ళుగా వుండాలని వుంది. అయినా మీలాగ ఇల్లు మారుద్దామనే రకం కాదు మేము. స్వంత ఇళ్ళు మావి అన్నాడు అనర్థంగా.

“అలాగా! మాబోటి తెలియని వారికి మీ బోటి వాళ్ళు చెప్పండే ఏమి తేలుస్తుంది అన్న గారు! మంచిదే మీరు చెప్పింది” అన్నది తులసమ్మ. సాయంత్రం మా అవిడ వస్తుందిలే, అవిడ ఒక మాదిరి మనిషి... ఏం చేస్తాం!

అన్నిరకాల మనుష్యులూ వుంటారు సృష్టిలో అంటూ వస్తానమ్మా అని అన్నాడు లేచి పరమేశ్వరం. తులసమ్మ ఏదో ఇవ్వపోయింది... కాఫీ ఇస్తానంటావు వద్దంటానా? స్నేహానికి తిన్నటి చిహ్నం కాఫీ, లేక ఏదైనా సరే పానీయం. పట్టుకునిరా... తాగకపోతే చిన్న పుచ్చు కంటావు అంటూ కూర్చున్నాడు పరమేశ్వరం సొంటి నుండి కాస్త పొడుతీసి పీలుస్తూ.

తులసమ్మ లోనికి పోయింది. అప్పటికి తన కాఫీ మిగిలివుంది ఇంకా ప్లాస్ లో. గాధ మోహం చిట్టించి “అమ్మా తొలిలోకే ఈ మర్యాదల్ని చెయ్యకూడదు. వాడుక అయిపోతుంది” అన్నది.

గట్టిగా మాట్లాడకు పాపం పెద్దవారు అంతమటుకు మనల్ని విచారించేవారెవరు ఈ లోకంలో అంటూ కాఫీ తీసుకుని పోయింది హాల్లోకి. పరమేశ్వరం భక్తిగా అందు

కుని తాగాడు.

“మీకు మంచి మనసుందని, మంచివారని, ఈ కాఫీ చెబుతుంది చెల్లమ్మా... అన్నట్లు నేను “హిందూ” పేపరు తీస్తాను, మీ ఆబ్బాయి ఏం ప్రతిక తీస్తాడు. “హిందూ” పేపరు కాకపోతే ప్రతికలు మార్చుకోవచ్చు రెండు ప్రతికల విషయాల్ని మనం తెలుసుకోవచ్చు మరి రానా చెల్లమ్మా అన్నట్లు... సందేహించకుండా పెప్పండి, నేనలా బజారుకు పోయినపుడు మీకేం కావాలన్నా తెచ్చి పెడతాను. వస్తానమ్మా... తెల్ల వారే ఎక్కడికి పోయారంటూ నసుగుడు మోదలు పెడు తుంది మీ వదిన వస్తా అంటు లేచాడు పరమేశ్వరం నమస్కారం చేసి.

“అయ్యో చిన్నదాన్ని నాకెందుకన్న గారూ నమ స్కారాలు? మాట సహాయం ఇంతమాత్రం చెయ్యగల వారెవరున్నారు? వదినమ్మను తప్పకుండా పంపండి నేనూ వస్తా” అన్నది.

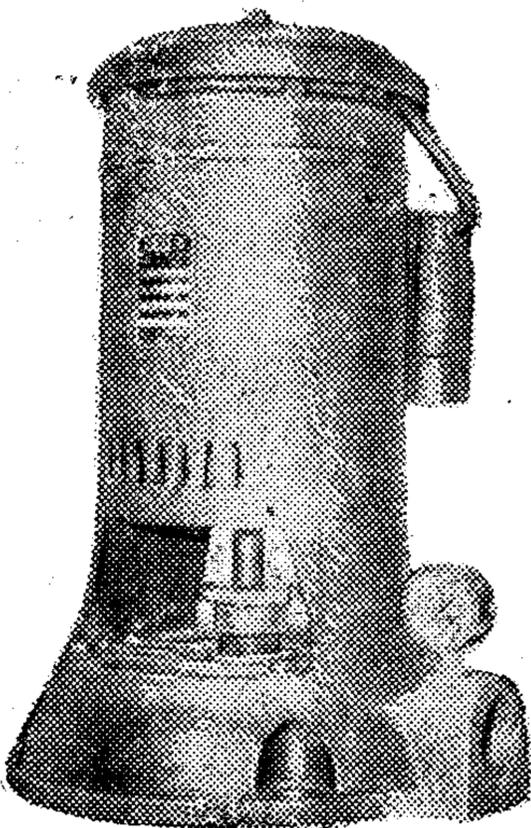
“నాకు కొంచెం నమస్కారాల పిచ్చి చెల్లమ్మా... వస్తాను” అని లేచి వెళ్ళిన పరమేశ్వరం వైపు అప్యాయంగా చూస్తూ నిలుచింది తులసమ్మ.

లోపలకొచ్చి తలుపులు వేయవే తెల్లవారే మంచి స్నేహం అంది మంచి స్నేహం అని ఎలా నిర్ణయిస్తావు? పోనుపోను చూద్దవులే! అందరినీ అలా నమ్మరాదు.

L P C

ఎల్. పి. సి.

మోనోబ్లాకు రెండు స్టేజి డిప్ వెల్

- జెట్ పంపులు -

రెండుస్టేజి పంపులు ఎక్కువుగా అతిప్రెకర్ లో సాదారణ జెట్ పంపుకన్నా నీళ్ళ నందించును.

ఎంత లోతైన బావినుంచి అయినా సరే మా మోనోబ్లాకు జెట్ పంపు సెట్టులు అతిసులువుగా మీకు నీళ్ళు అందించును. 1/2 H.P. నుంచి 5 H.P. వరకు దొరకును.

: వివరములకు :

Grams : "NAIDUBROS"

Phone : Office : 24997 Works ; 22757

THE EL - P - EM INDUSTRIALS

393, Mettupalayam Road (P.B. No. 1053) COIMBATORE-641002

“నిన్ను సాంబారు నేను ఇచ్చిన స్టీలు గిన్నెలోనే ఇచ్చింది. గోంతుర పచ్చిడి మాత్రం స్టీలు గిన్నెలో ఇచ్చిందన్నయ్య, వెండిగిన్నె నాకివ్వలేదే” అని అన్నది తుళసమ్మ ఆశ్చర్యంగా.

పరమేశ్వరం చూచాడు. “ఇదిగో చెల్లమ్మా! నేను మంచి వాళ్ళకు మంచివాణి... చెడ్డ వాళ్ళకు చెడ్డవాణి. వదినమ్మ కాస్త తల తిక్కడని నువ్వు ఇలా చెయ్యకు. వెండిగిన్నె నే నీకిచ్చింది. నా కండ్లారా నేను చూసాను తీసుకునిరా” అని అన్నాడు అధికారంగా!

ఈ మాటలు వింటూన్న రాధకు వళ్ళు మండిపోయింది. తుళసమ్మ అర్థంకాక చూస్తూ నిలబడిపోయింది బొమ్మలా.

మావయ్యగారూ! మా అమ్మ మీద మీ ఆవిడకు నమ్మకములేక స్టీలుగిన్నెలోనే గోంతుర పచ్చిడి ఇచ్చింది కాని, వెండిగిన్నెలో కానేకాదు అని కోపంగా అంది రాధా.

“నువ్వూరుకో మీ అమ్మ తెచ్చింది” ఏదో మంచి కటుంబమని అనుకున్నాను. “మీ రంగు ఇప్పుడే తెలిసింది. ఇంత అద్దె ఇచ్చుకుని ఇక్కడకు వచ్చారంటే అన్నీ అర్థమైంది. పైకి సభ్యత, సంస్కారవంతులుగా కనపడుతూ ఇదా చెయ్యడం? సిగ్గులేదూ? వెండిగిన్నె నేంచేసాకో చెప్పండి” అంటూ పరమేశ్వరం నిప్పు మీద కోతిలా ఎగురుతున్నాడు.

తుళసమ్మకు తల పగిలిపోతున్నది. అన్నయ్యా... వెళ్ళి వదినను గుదాం రండి అన్నది కండ్ల నీరింకించుకుని. “అన్నయ్య వాచీపోయినందుకు మేము ఏడుస్తూంటే మీరు వెండిగిన్నె దొంగతనం మా మీద పెడతారా? అసలు నువ్వే ఎత్తుకునిపోయావు, తెల్లారే సరికి హాజరు అవుతావు, నువ్వే దొంగ, ఆ వాచీని నువ్వే దొంగిలించావు. దాన్ని కప్పిపుచ్చేందుకు ఈ వెండిగిన్నె నాటకమాడు తున్నావు” అని రాధా కోపంగా అరిచింది.

ఎంతమాటన్నావమ్మా... నా సర్వీసులో ఇంత మాట పడలేదు. వాచీ దొంగతనం నామీద పెడుతావా? ఎంత క్రౌర్యమే నీకు అని పరమేశ్వరం పదిమందిని పిలిచి స్వయం అడిగిస్తాను. నా మంచి, నీ మంచి బయట పడుతుంది, అంటూ పెద్దగా కేకలేస్తూ రాధను కొట్ట వచ్చాడు.

ఆ కేకలకు ఇరుగు పొరుగు ఎవరి వాకిళ్ళ దగ్గర వాళ్ళు వచ్చి నిలబడ్డారు తమాషా చూడడానికి. ఈ దొంగ

ఆటల్ని కట్టిపెట్టి సాయంత్రం లోపల వెండిగిన్నె మా ఇంటికి అప్పచెప్పండి లేదా నా తడాకా చూపిస్తాను అని అరుస్తూ పరమేశ్వరం వెళ్ళిపోయాడు.

తుళసమ్మ ఏడుస్తూ కూచుంది. రాధ గొణుగుతూ కూర్చుంది. ఆ కాలనీలో పరిచయమైన వాళ్ళు కూడా రాలేదు, అసలు విషయ మేమిటో తెలుసుకునేందు కయినా.

“డాబాలూ, మేడలూ అన్నావమ్మా... గుడిశెలు, పెంకుటిల్లు వాళ్ళే నయం! కనీసం జగడం వేసినప్పు డైనా సానుభూతి చూపేందుకు వస్తారు. ఈ డాబాలూ మేడల్లోని పెద్దవాళ్ళు రారమ్మా... అసలు ఆ పరమేశ్వ రం ఇంట్లో వెండిగిన్నె వుందా అని అడుగు... అంతా అపద్ధం! అన్నయ్య వాచీ తస్కరించాడు ఆ ముసి లోడు” అని రాధ ఏడేదో పిచ్చిగా వాగుతోంది. ఆ మాటల్లో “నిజం” లీలగా తుళసమ్మకు తెలియక పోలేదు.

“పోలేపోయింది నా వెండిగిన్నె, నాకు పరువు ముఖ్యం! అంతమాట అన్నది ఆ పిల్ల... వాళ్ళని ఇల్లు తక్షణం ఖాళీ చేయించు” అని పరమేశ్వరం తుళసమ్మ వాళ్ళకు ఇల్లు అద్దెకిచ్చిన పీతాంబరానికి చెప్పాడు సాయంత్రం వచ్చి మీను చెప్పినట్టే తుళసమ్మను ఇల్లు ఖాళీ చేయమంటాను, వారిచ్చిన రెండువేలు అడ్వాన్సు వారికి ఇవ్వాలి కదా? గాబట్టి దయచేసి రెండు వేలు మీరివ్వండి అని పీతాంబరం పరమేశ్వరాన్ని అడిగాడు. ఆ మాటవిని తుళసమ్మ, రాధా గట్టిగా నవ్వారు. ఇది చూచిన పరమేశ్వరం తిరిగి చూడకుండా వెళ్ళిపోయాడు అనమానంతో.

“ఎమరాల్డ్” బనియన్లనే ఉపయోగించండి.

EMERALD KNITTING COMPANY

26, Stanes Rd., 4th St., TIRUPUR - 638602

Regd. No. 300188